

Nr 123.

Ankom till riksdagens kansli den 31 maj 1922 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag dels till avlöning åt en föredragande inom finansdepartementet i ärenden rörande sparbanksväsendet, dels ock till bestridande av kostnaderna för sparbanksinspektörens verksamhet.

(3:e avd.)

I den till riksdagen den 7 januari 1922 avlåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov, sjunde huvudtiteln, punkt 5, hade Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde bli riksdagen förelagd, till föredragande inom departementet av ärenden rörande sparbanksväsendet å extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 beräkna ett förslagsanslag, högst, 1,670 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 21 mars 1922 dagtecknad proposition, nr 148, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att å extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 under sjunde huvudtiteln anvisa *dels* till avlöning åt en föredragande inom finansdepartementet i ärenden rörande sparbanksväsendet ett förslagsanslag, högst, å 1,670 kronor, *dels ock* till bestridande av kostnaderna för sparbanksinspektörens verksamhet ett reservationsanslag å 9,960 kronor.

Beträffande utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Kungl. Maj:ts i förevarande proposition gjorda framställning är föranledd av det förslag till ny sparbankslagstiftning, Kungl. Maj:t i proposition nr 147 förelagt riksdagen.

Då sistberörda förslag icke vunnit riksdagens bifall, får utskottet hemställa,

att Kungl. Maj:ts proposition nr 148 icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 31 maj 1922.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.